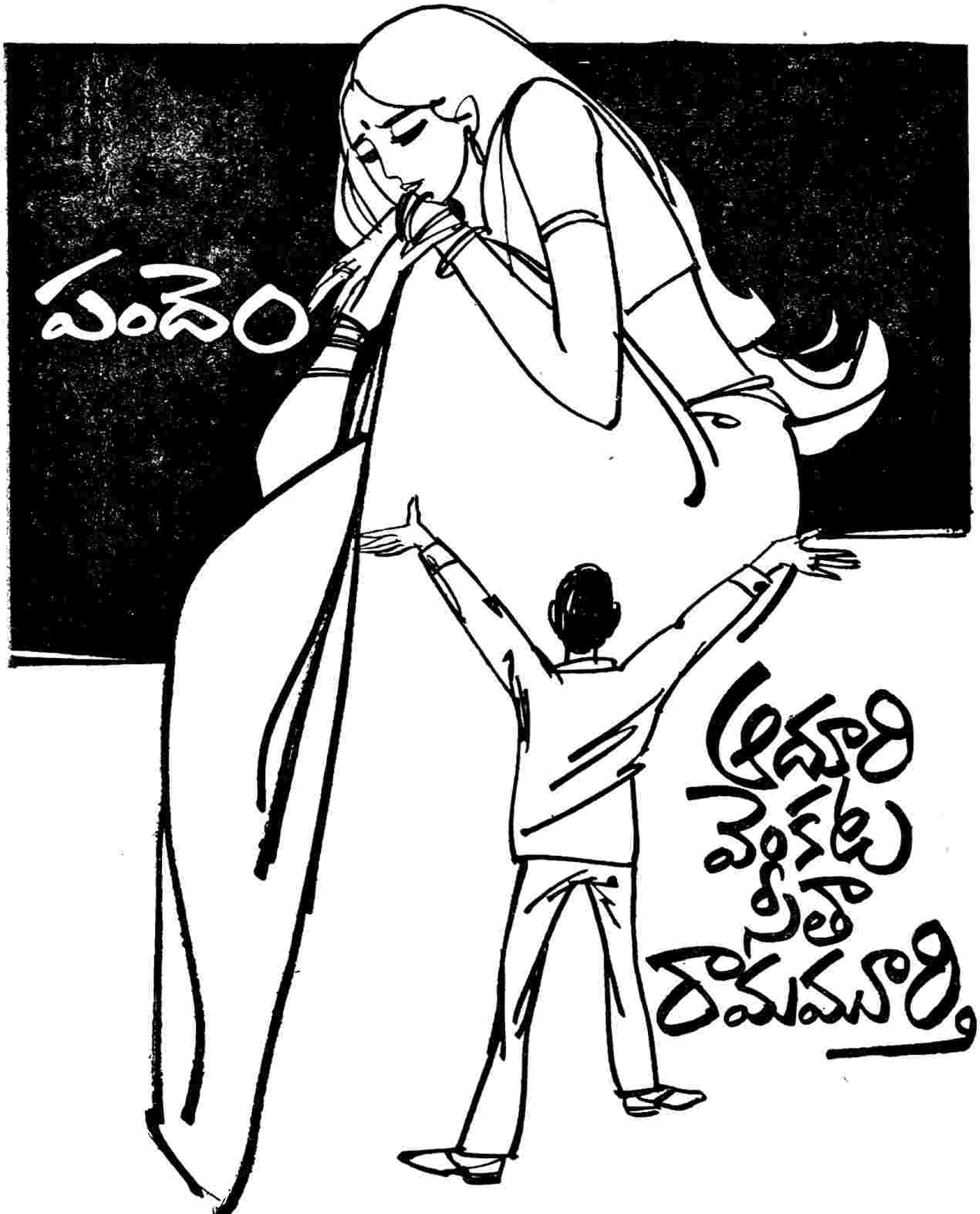

“అయితే అందరూ ఒప్పుకున్నట్లేనా ?”

రాజారావు గొంతు ఖంగుమంది- అతని కళ్ళలో ఎర్రజీరలు వుత్సాహంగా నాట్యమాడుతున్నాయి. సీసాలోని స్కాచ్ ని గాబ్లెట్ లోకి వంపుకుని సిప్ చేసి, లేచి కిటికీదగ్గరకు వెళ్ళాడు. గాజు తలుపులు రెండూ తెరిచి చూస్తే బయట వర్షం కురుస్తూంది. చిక్కటి చీకటి యీదురు గాలికి తలలూంచే మామిడిచెట్లు జుట్టు విరబోసుకున్న దెయ్యాల్లా వున్నాయి.

చలిగాలితోపాటు తుంపర కూడ

రాజారావును తోసుకుని లోనికొచ్చింది. రాజరావు తలుపులు మూసేశాడు. ఇప్పుడు రాజారావుకి స్వర్గంలో వున్నట్లుంది.

"యేం మాట్లాడరేం- అయితే మీలో ఎవరికీ నమ్మకాల్లేవన్న మాట," అన్నాడు.

చిప్స్ తింటున్న క్రిష్ణమూర్తి, చికెన్ తింటూ లండన్ డ్రై జిన్ బాటిల్ ఖాళీ చేస్తున్న విశ్వం రాజారావు వంక చూశారు. చూసి ఒకర్నొకరు చూసుకున్నారు.

"నాకేం అటువంటి భయం లేదు. నేను రెడీ." అన్నాడు కృష్ణమూర్తి. కొత్త హేవర్డ్స్‌ను చేతిలోకి తీసుకుంటూ.

"వెరీ నైస్" అంటూ రికార్డ్ ప్లేయర్ ఆన్‌చేశాడు రాజారావు. పాశ్చాత్య సంగీతం ఆ గదినంతటినీ ఆవరించింది.

"మరి నీ సంగతేమిటి" అన్నట్లు చూశాడు రాజారావు విశ్వంవైపు.

"మా ఆవిడేం అంత సంస్కార హీనురాలు కాదు. నే నా విషయం నిరూపించగలను కానీ ఒక్కసంగతి..." అంటూ ఆగిపోయి అందరివంకా ఒక్కసారి చూసి రాజారావుపైన దృష్టిని నిలిపాడు.

రాజారావు మరో పెగ్గు పూర్తిచేసి, గొంతు సవరించుకుని, "యేవిటో చెప్పు- మీ ఎవ్వరికీ ఎటువంటి అనుమానమూ, అన్యాయమూ జరగకుండా ఈ గేమ్ పూర్తిచేసే భారం నాది," అన్నాడు నిర్భయంగా.

"అదే నేనంటున్నది- డబ్బున్న వాడివీ, బ్రహ్మచారిముండాకొడుకువీ కాబట్టి నువ్విలాంటి పందేలేస్తున్నావు అయినా ఒప్పుకుంటున్నాం- గెలిచిన వాళ్ళకి అయిదొందల చొప్పున యిస్తానన్నావ్. అదీ బాగుంది- కానీ యీ పోటీలో మేమే నెగ్గి నువ్వే ఓడిపోతేనో..."

విశ్వం మాటలకు నవ్వి, "జీవితాంతం బ్రహ్మచారిగానే వుండిపోతాను. సరా!" అన్నాడు రాజారావు.

"వుండిపోతావ్. నువ్వెందుకుండవ్. నీలాంటి వాడికి పెళ్ళి కావాలా యేమిటి కోరికలు తీరేందుకు," అన్నాడు అంత వరకూ వారి మధ్యకేరాని ఆనందరావు.

"అది సర్లే- మీలో ఎంతమంది పెళ్ళికి బ్రహ్మచార్లో నాకు తెల్సు గాని నీ సంగజ్జెప్పు," అన్నాడు రాజారావు త్రిబుల్ ఫైవ్ నోట్లో నుంచుకు పొగ వదుల్తూ.

"ఐయామాల్‌సో రెడీ- మా ఆవిడేం అంత అనాగరికురాలేం కాదు- చదువుకున్నదీ, పైగా వుద్యోగంచేస్తూ సొసైటీలో తిరుగుతున్నదీను- మా మధ్య రహస్యాలకు తావే వుండదు."

"ఓకే— మీరందరూ యిందుకు ఒప్పుకున్నారు కాబట్టి యిప్పుడు నేను చెప్పినట్లు మీరంతా ఉత్తరాలు మీ మీ

భార్యలకు రాయాలి. నేను చెప్పడ మెందుకో తెల్సా ? భాషలోగాని, భావంలోగాని మీ ముగ్గురూ వ్రాసే ఉత్తరాల్లోనూ తేడా వుండకూడదు," అంటూ లెటర్ పేడ్ తీసి వాళ్ళ ముందుం చాడు రాజారావ్.

"బతికించావ్- నాకు త్తరాలు రాయ డమే రాదు" అన్నాడు క్రిష్ణమూర్తి.

"రచయితవి కాబట్టి ఒప్పుకుంటు న్నాను-ఆ యేడుపేదో తొరగా కానీ" విసుక్కున్నాడు విశ్వం. ఆనందరావు మౌనంగానే యేకీభవించాడు.

2

ఐదు నిముషాల్లో ఉత్తరం డిక్టేట్ చేసి మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు రాజారావ్. అతడి కళ్ళు యిప్పుడు సంతృప్తిగా మెరుస్తున్నాయి-

ఎంత జీవిత భాగస్వామి అయినా భార్యదగ్గర కొన్ని కొన్ని రహస్యాలు దాచక తప్పదు. ముఖ్యంగా స్త్రీల విషయాలు- అలా దాచకుండా వున్నది వున్నట్లు చెబితే ఎప్పటికైనా భర్త అన్నవాడు యిబ్బందుల్లో పడకమానడు అంటాడు రాజారావు.

విశ్వం అందుకు ఒప్పుకోలేదు. మనసులో వున్నది మంచో చెడో ఆమెకు చెబితేనే యే అనర్థం వుండదు. లేదా ఆ నిజాలెప్పుడెప్పుడో బయిటపడి ప్రళయం ముంచుకురాక మానదు, అంటాడు—పెళ్ళయినవాళ్ళు కాబట్టి కృష్ణమూర్తి, ఆనందరావుకూడ విశ్వానికే సపోర్ట్ యిచ్చారు- వారిలో పెళ్ళికానివాడు రాజారావే చివరికి పందాలవరకూ వచ్చింది - ఓ కట్టుకథతో పరీక్ష మొద లయ్యింది- మూడు ఉత్తరాలూ పోస్ట్‌చేసి జవాబులకోసం నిరీక్షణ ప్రారంభించారు స్నేహితులు, నలుగురూ.

* * *

జీవితానికి థ్రిల్ కావాలి అనుకునే వ్యక్తి రాజారావు. అందుకే వింటర్‌లో, అదీ చలి ఎక్కువగా వున్న రోజుల్లో తాతగారు మిగిల్చిపోయిన లంకంత బంగళాలో తన స్నేహితులతో ఖుషీగా ఓ రెండు రోజులన్నా బాహ్యప్రపంచాన్ని మరచి గడిపితేగాని అతని మనసు వూరట చెందదు- రాజారావు తలపెట్టిన యీ యజ్ఞం ప్రతియేడూ అతని స్వంత ఖర్చులతో మొదలయి ముగుస్తుంది. ఎక్కడ యే పరిస్థితులలో వున్నా అతని స్నేహితులు రెక్కలు కట్టుకు వాలారు.

3

మూడోనాడు ముగ్గురికీ వుత్తరాలు వచ్చాయి- మొదట విశ్వం కవరు విప్పాడు.

"ఎవరో వన్నెలాడి తన పేరూ, వూరూ కూడ అడగొద్దని, ఓ వారం రోజులు తలదాచుకోనిమ్మని అడిగితే ఒప్పేసుకోడమేనా ? యేళ్లొచ్చినా బుద్ధి పెరగలేదు మీకు - ఇంట్లో పెళ్ళాం,

పిల్లలూ వున్నారన్న సంగతి కూడ మరిచిపోయి దాని వలలో పడ్డారంటే ఎవరన్నా నవ్విపోతారు— వెంటనే వస్తారో— పోలీసు రిపోర్టిమ్మంటారో తేల్చుకోండి."

ఇదీ ఆ ఉత్తరం యొక్క సారాంశం. విశ్వం ముఖం నల్లబడిపోయింది.

"నే చెప్పలేదూ ? అసూయ. అనుమానం ముందు పుట్టి యీ ఆడవాళ్ళు తర్వాత పుట్టారట— అనవసరంగా పందెం కట్టావు." రాజారావు హీరోగా నవ్వేడు

విశ్వం పరిస్థితి చూశాక కృష్ణమూర్తికి కూడ జంకు పుట్టింది— అయినా చేసేదేం లేదు- ఇది మానసిక బలహీనతలకీ మనుషుల మీదుండే నమ్మకాలకీ పరీక్ష. కృష్ణమూర్తి కవరు చించి రాజారావునే చదవమని అందించాడు. దాని సారాంశమిది——

"మొదట్నుంచీ అనుమానంగానే వుంది మీ వరస— చదువుకోనిదాన్ననీ. అందమైనదాన్ని కాదనేగా మీ అలుసు ? చదువులేకపోయినా సంస్కారముంది నాకు. అందం లేకపోయినా మంచి నడవడిక వుంది. ఒకగంట పరిచయంతో ఎవరో రోడ్డున పోయేది వారంరోజులు వుంచుకోమంటే వుద్దేశం మీకు, నాకు ఎలా అన్పించినా లోకులేమనుకుంటారు? అందరి దృష్టిలోనూ లోకువయ్యాక నా బ్రతుకెందుకు ? నా మాటమీద గురివుంచి వుత్తరం అందినవెంటనే వచ్చారా సరేసరి— లేకుంటే పుట్టింటికి కాదు పైలోకానికే పోతాను."

ఈ మాటు రాజారావు కాలరు పైకెత్తి మీసం మెలేశాడు.

"నాకు సెంట్ పర్సంట్ సక్సెస్— మిగిలిన ఆ మూడో ఉత్తరం చదవనే అక్కరలేదు," అంటూ జిన్‌బాటిల్ సీల్ వూడదీశాడు.

"నో నో— ఈ ఉత్తరం కూడా చూడాల్సిందే" అన్నాడు ఆనందరావు. మొదట్లో అతడూ నిరుత్సాహపడ్డాడు. కానీ తన భార్య వాళ్ళలా వంటింటి కుందేలు కాదు. ఉద్యోగంచేస్తూ నాలుగు రాళ్ళు తెచ్చి భర్తకు సాయపడుతున్న ఆధునిక స్త్రీ. సమాజాన్నీ, అందులోని లోతుపాతుల్ని అర్థంచేసుకుని వీలైతే సమాన హక్కులకోసం పోరాడగలిగే ప్రతిభావంతురాలు.

అందుకే ధైర్యంగా కవరు విప్పేడు.

అతని కళ్లు ఆనందంతో మెరిసిపోయాయి.

"సమాజం వెంటాడి తరిమికొడితే అలసిపోయిన అభాగినులెందరో వున్నారు మన దేశంలో. అటువంటి స్త్రీ ఎదుట పడి నీడకోసం అర్థించినపుడు ఆదుకోవలసిన బాధ్యత మనకుంది. ఎవరేమనుకున్నా మీరు చేసింది మంచి పనే. నిజంగా మీవంటి సంస్కార హృదయమున్న భర్త దొరికినందుకు నేను గర్వి

స్తున్నాను. వారం రోజులు ఎంతలో గడిచిపోవాలి- అవసరమైతే వ్రాయండి. డబ్బు పంపుతా."

ఈసారి ఆశ్చర్యపోవడం రాజారావు వంతు అయింది.

"ఇప్పుడేమంటావ్ రాజారావ్- లోకంలో స్త్రీజాతినంతా ఒకే త్రాసులో తూచాలనుకున్నావ్- నువ్వనుకునే రకం స్త్రీలలోనూ వుండొచ్చు- సంస్కారమన్నది పుట్టుకతో వచ్చి అనుభవాలతో పెరుగుతుంది. అయినా పెళ్ళికాని బ్రహ్మచారివి స్త్రీ గురించి నీకేం తెల్సు. నీ దృష్టిలో ఆడది అయిదు నిముషాలు ఆడుకునే ఆటబొమ్మ. అంతే తెల్సు నీకు." ఆనందరావు ఈమాటలంటూవుంటే రాజారావు ముఖం వాడిపోయింది. అనుకున్నట్లుగానే అయిదు వందలూ ఆనందరావు చేతికిచ్చాడు రాజారావు.

4

రాత్రి పదకొండయింది. చినుకులు చిన్నగా రాల్తున్నాయి. వీధి దీపాలు మసగమసగ్గా ఎప్పుడారిపోదామా అన్నట్లున్నాయి. ఈదురుగాలి రివ్వుని వీస్తోంది.

రిక్షా దిగి గుమ్మంలో అడుగు పెట్టాడు ఆనందరావు.

గదిలోనుండి బెడ్‌రూంలైట్ యొక్క లేత నీలంకాంతి కిటికీలోంచి క్రోటన్ మొక్కమీద పడుతోంది. తలుపు తట్టి భార్యను పిలవాలనుకున్నవాడల్లా టక్కున ఆగిపోయాడు. లోపలినుండి మాటలు నెమ్మదిగా విన్పిస్తున్నాయి. మగగొంతు చాల అస్పష్టంగావుంది. "నో డియర్- ఆయ నిప్పుడే రారు. ఎవతో నాలుగు రోజులు తలదాచుకోనిమ్మందిట. ఆ సంగతి నాకు రాశాడు. మగాడు !"— నవ్వింది.

నవ్వుతున్నది తన భార్యే అని గుర్తించడానికి ఆనందరావు కాస్టేసేపు పట్టలేదు. అతని మనసు కుతకుతలాడిపోయింది. పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. వద్దనుకుంటూనే సన్‌షేడ్ నాధారం చేసుకుని చూశాడు కిటికీలోంచి. లోపలి నుండి మత్తయిన సువాసన- ఆ నీలి వెలుగులో పాలమీగడలాంటి డబుల్‌కాట్ పైన తన భార్య కౌగిట్లో...ఎవరో ?

ఆనందరావు మనసులో పిడుగులు పడ్డాయి.

జేబులో పందెంతాలూకు డబ్బు బరువుగా అన్పించిందతనికి.

ప్రక్క వీధిలో ఎక్కడో కుక్క అరుపు కర్కశంగా వినిపించింది.

బయట వర్షం హెచ్చింది.